

SUKUTUTKIMUKSESTA

TAMPEREEN KAUPUNGINKIRJASTOSSA

Sukututkimuksen historiasta

Keskiajan lopulta lähtien yhteiskunnan järjestäytyminen on tehnyt tärkeäksi sukulaisuussuhteiden selvittämisen. Jo roomalaisessa oikeudessa perimisen kulku selvitettiin tarkasti määrittelemällä sukulaisuussuhteet. Ruotsalainen genealoginen tutkimus ulottaa juurensa aina 1200-luvulle, vaikkakin vasta 1700-luvulla tutkimukseen alkoi tulla kriittinen ote.

Suomalaisenkin sukututkimuksen alkuvaiheet vievät keskiaikaan. Henkilöhistoria, historian tutkimus ja jopa matrikeliperinne pohjautuvat samaan lähteeseen, piispainkronikkaan, joka sai alkunsa 1400-luvulla Turun tuomiokapitulin piirissä. Lainsäädännössä suvulla ja sukulaisuussuhteilla oli merkitystä jo aikaisemminkin, mutta erityisen tärkeäksi genealogian teki Kustaa Vaasan hallintokausi. Jaakko Teitin valitusluettelon taulukot kertovat paitsi genealogisesta harrastuksesta myös kruunun valvonnasta. (Blomstedt: Genos 67 s. 6.) Pitkään sukututkimus keskittyi kuitenkin aatelisuihin.

Suomen sukututkimuksen alkuna pidetään piispa Johannes Terseruksen (1605-1678) luetteloa Pohjanmaan pappissukujen sukulaisuussuhteista. Teos tunnetaan nimellä "Genealogia Sursilliana" suvun kantaisän, uumajalaisen Erik Ångermanin liikanimen mukaan. Genealogia Sursilliana julkaistiin Elias Alceniuksen (1796-1875) täydentämänä vuonna 1850. Tästä teoksesta tehtiin 1970-luvulla uusi täydennetty laitos. Jo Genealogia Sursillianaossa oli muiden säätyjen rinnalla talonpoikaissukuja.

Vuonna 1870 perustettu Suomen muinaismuistoyhdistys otti ohjelmaansa suomalaisten ja Suomessa eläneiden sukujen tutkimisen. Seuran sihteeri, Messukyläs-

sä syntynyt, Johan Reinhold Aspelin (1842-1915) julkaisi Morgonbladetiissa 1874 tärkeän artikkelin "Muistiinpanoja Suomen aatelittomista suvuista." Seura alkoi myös käytännössä toteuttaa ohjelmaansa keräten laajan aineiston sukuselvityksiä. Niitä käytettiin hyväksi, kun Suomen historiallinen seura toimitti Biografista nimikirjaa ja O. Wasastejerna teosta "Ättar-Taflor över Finlands Riddarhus introducerade adeln." Sukukirjan toimittamisen aineiston pohjalta aloitti Axel Bergholm vuonna 1872.

Tässä yhteydessä on ehkä kiinnostavaa mainita, että Aspelinin oma tieteellinen kirjasto on vuosisadan alkupuolella päätynyt Tampereen kaupunginkirjaston kokoelmiin ja niinpä saatamme kokoelmia käyttäessämme saada käsiimme Aspelinin omin merkinnöin varustettuja teoksia.

Viime vuosisadan puolella julkaistiin jo paljonkin pappissukujen, aatelisten ja yleensäkin merkittävien sukujen selvityksiä. Vuonna 1917 perustettiin Suomen sukututkimusseura ja eräs sen tavoitteista oli parempien tutkimusedellytysten luominen ja tuloksista tiedottaminen seuran julkaisuissa: vuosikirjoissa, Genos-lehdessä ja erillisjulkaisuissa. Seuran tarkoituksena oli saada harrastus levitettyä myös laajempiin piireihin sekä kaupungeissa että maaseudulla. Ihmisille on tärkeitä oppia tuntemaan menneitten aikojen perintö. Historiakirjojen kopioiminen, luettelot kartanoista, virkataloista ja talonpoikaistaloista ovat kaikki edistäneet sukututkimusharrastuksen leviämistä laajoihin kansanpiireihin.

Sukututkimuksesta Tampereella

Sukututkimus edellytti aikaisemmin laajaa kirjeenvaihtoa eri seurakuntiin

tai matkustamista seurakunnasta toiseen. Tutkimuksen keskuspaikkana oli pitkään Helsinki, koska sekä valtionarkisto että Suomen sukututkimusseuran kirjasto olivat siellä. Tutkimusedellytykset alkoivat parantua, kun kirkonarkistojen siirrot yleisarkistoihin alkoivat 30-luvulla ja yleistyivät sotien jälkeen. Historiakirjojen kopiointityöt saatiin valmiiksi 40-luvulla (SSV 47), ja kirjat sijoitettiin valtionarkistoon tutkijoiden käyttöön. Aivan uusia mahdollisuuksia toivat kuitenkin 40-50-lukujen vaihteessa tehty ns. mormonikuvaukset, jolloin valtionarkisto sai käyttöönsä mikrofilmikopiot kirkonarkistojen vanhimista asiakirjoista 1860-1870-luvuille. Näistä tehtyjen käyttökopioiden valmistaminen, lainaaminen ja myynti yksityisille ja laitoksille teki mahdolliseksi sukututkimuksen harrastamisen eri puolilla Suomea.

Tampereella järjestettiin työväenopistossa sukututkimuskurssi lukuvuonna 1978-79 ja jo keväällä 1979 perustettiin Tampereen seudun sukututkimusseura ry. Perustaja jäseniä oli 19, mutta jäsenmäärä kasvoi nopeasti ja on nyt yli 200. Heti perustamisvuonna käännettiin Tampereen kaupunginkirjaston puoleen, jotta sinne saataisiin sukututkimuksen kannalta tärkeitä mikrofilmejä. Kirjasto lupasi hankkia ennenkaikkea Pirkanmaan alueella olevien seurakuntien mikrofilmejä. Ensimmäiset mikrofilmit ostettiin 1979 ja jo vuonna 1982 kirjastossa olivat Pirkanmaan alueen mikrofilmit sekä historiakirjojen jäljennökset koko maasta. Tällä hetkellä sukututkimusmikrofilmejä on yli 900 ja käytetyimmistä mikrofilmeistä on hankittu toiset kappaleet, joita ei lähetetä lainaan. Kaksoiskappaleita on myös tarkoitus hankkia lisää, mutta tänä vuonnakin rahatilanne viimevuotiseen tapaan näyttää varsin huonolta.

Kirkonkirja- ja historiakirjakopioita on paitsi maakunta-arkistoissa ja maakuntakirjastoissa myös monissa pienemmissäkin kirjastoissa ja jopa yksityisillä sukututkijoilla. Ongelmana onkin niiden tietojen hankkiminen, jotka jäävät mikrofilmien ulkopuolelle. Sukututkimuksen kasvu merkitsi kirkonarkistoissa työpaineen lisääntymistä. Se ja alku-peräisten asiakirjojen kuluminen jatku-
vassa käytössä käynnistivät 80-luvun alussa uudempienkin kirkonkirjojen mikrokuvauksen. Väestökirjat onkin nyt kuvat-

tu 1800-luvun puolivälistä 1960-luvun alkuun, jolloin perinteisten kirkonkirjojen tilalle tuli ns. perhelehtijärjestelmä. Vuonna 1988 jo yli puolet seurakunnista oli hankkinut käyttöönsä uudempiä kirkonkirjoista filmikopiot mikro-kortteina. Niitä käytetään sekä virk-
työssä että tutkijapalvelussa. Koska haluttiin antaa aineisto myös tutkijakäyttöön, kirkkohallitus asetti syksyllä 1987 työryhmän, jossa olivat edustettuina kirkkohallitus, seurakunnat, valtionarkisto ja väestörekisterikeskus. Kirkkohallituksen vahvistamat filmikopioiden käytön yleisohjeet saatiin viime vuonna ja ne jakautuvat kahteen osaan riippuen filmatun aineiston iästä. 90 vuotta vanhempaa aineistoa voi käyttää aikaisemman tapaan, mutta sitä nuorempi aineisto on yksityisyyden suojaamiseksi käyttörajoitusten piirissä. Niiden tutkiminen on mahdollista vain kirkkoherranvirastoissa ja arkistoissa, tietoja ei saa käyttää väärin ja tarvittaessa on selostettava, mihin tietoja käytetään. (Rosenberg, Arkistotiedote 88:2). Tällä hetkellä rajoitusten ulkopuolella olevien filmien kopioita ei ole edes valtionarkistossa. Todennäköisesti niiden saaminen tutkijain käyttöön vie vuosia, sillä kopiointi vaatii suuria kustannuksia.

Kirkonkirjojen ja SSS-filmien lisäksi Tampereen kaupunginkirjastossa on mikrofilmeinä muita kirkonarkistoissa olevia asiakirjalähteitä sekä voudintilit Satakunnasta ja Suomen asutuksen yleisluetelon (=SAY) mikrofilmit Pirkanmaalta. Uutuutena mainittakoon kaksi mikrofilmirullaa, jotka sisältävät Helsingin yliopiston kirjastossa säilytettävät vanhat kartat, toisessa rullassa ovat ns. Fennican vanhat kartat vuoteen 1809 ja toisessa ministeri Carl Enckellin kartat. Sukututkijalle niistä on iloa paitsi ajan kuvan hahmottamisessa myös esim. nimistöntutkimuksessa.

International Genealogical Index, jota yleensä kutsutaan lyhyesti IGI-kortistiksi, on ollut sukututkijoiden käytössä viime vuodesta. Aivan kesän lopulla saapui uusi painos, jossa on tietoja enemmän kuin aikaisemmassa painoksessa. Sen lisäksi tiedot on järjestetty lääneittäin aakkosjärjestykseen paitsi etunimen myös sukunimen tai isännimen mukaan. Kortistoon liittyy ohjekortteja,

joista näkyy, mitä tietoja kortistossa on ja miltä ajalta.

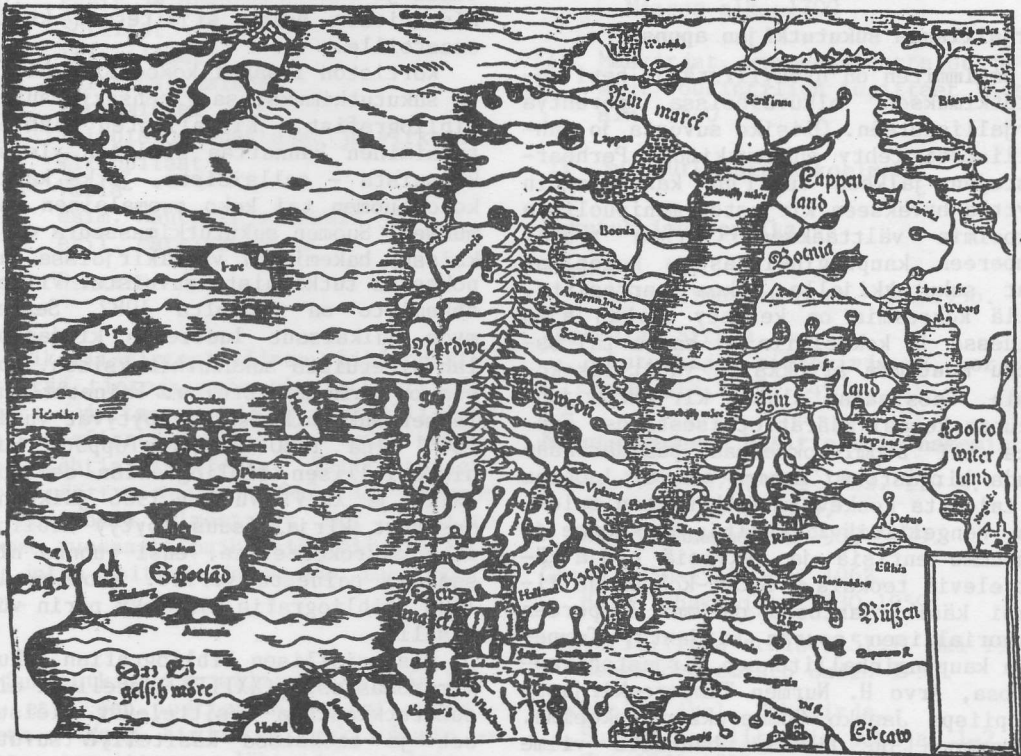
Aikaisemmin jo ohimennen mainittiin SAY:n mikrofilmit. Kirkonkirjamateriaalin tutkimisen jälkeen, joutuu sukututkija monesti turvautumaan muihin asiakirjoihin etenkin veronkannon yhteydessä syntyneisiin erilaisiin luetteloihin. Näiden valtion ja kirkon tuottamien asiakirjojen yhteistiedosto on Suomen asutuksen yleisluettelo. Sen kokoamisen aloitti kirjailija Jalmari Finne (1874-1938). Hänen tarkoituksenaan oli kerätä veronkannon yhteydessä vuosina 1539-1809 syntyneet tiedot eri lähteistä yhdeksi kokoelmaksi. Hän aikoi keskittyä hämäläisiin sukuihin ja luoda niistä Hämeen huoneen, mutta haave ei toteutunut. Työ laajeni asutusluetteloksi, joka sisältää pääasiassa tietoja maaseudulta lukuunottamatta joitain ajanjaksoja Helsingin, Turun ja Uudenkaupungin henkikirjoista. SAY käsittää läntisen Suomen ja sielläkin tiedot on eri alueilta koottu eri tarkkuudella. Koska luetteloa tehtiin vuosikymmeniä ja työssä oli lukui-

sia ihmisiä, ovat tiedot eri aikoina koottu osittain eri periaattein ja lisäksi on aina otettava huomioon virheiten mahdollisuus. Eräistä pitäjistä on olemassa kahdet luettelot. Vanhimpia luetteloita puhtaaksikirjoitettaessa on niiden sisältämää asiatietoa muutettu, vaikka niteille onkin annettu sama nimi. Erilaisuus johtuu siitä, että aluksi SAY:a tehtiin 1500-luvun hallintopitäjäjaon mukaan ja myöhemmin on pohjaksi otettu 1900-luvun alun kuntajako. Keräämistavasta johtuen SAY on taloluetelo, josta parhaimmassa tapauksessa voi muutamalta sivulta nähdä yhden talon kaikki omistajat vuosina 1539-1809. Yhdellä aukeamalla on aina 20 vuoden tiedot. Koska SAY koottiin useista lähteistä on eri lähteet merkitty eri väreillä, mutta mikrofilmeillä nämä värit eivät tietysti näy. Alkuperäisasiakirjoihin on siksi syytä aina tutustua, koska niiden antama tieto on myös laajempi.

SAY:n vanhimmat tiedot ovat voudintileistä vuodesta 1539 eteenpäin. Maakirjojen tietoja täydennettiin kirkollisve-

Sebastian Münster. Basel (1545 ?). (Helsingin yliopiston kirjasto.)

Ue mæne beschræbung aller mænnichigen länder Sweden Gothen Nordwegen Danmarck etc.

rotiedoilla vuodesta 1556 ja 1570-luvulta voudintileissä on tietoja autiotiloista. Voudintilit päättyvät ja läänintilit alkavat vuonna 1634. Siitä lähtien tulevat henkikirjat päälähteiksi. Ison vihan ajalta lähteitä on puutteellisesti ja 1700-luvulta SAY:n merkitys vähenee, koska seurakuntien arkistot ulottuvat vuosisadan alkupuolelle.

SAY:n tietoja voi varsinkin Hämeen osalta täydentää Jalmari Finnen kokoelman arkistossa, jota säilytetään valtionarhistossa ja Tampereen kaupunginarkistossa. Finnen arkistosta on tietoja mm. Tampereen seudun sukututkimusseuran vuosikirjassa vuodelta 1983-84 ja Jalmari Finnen säätiön vuosikirjoissa (1982, 1985, 1986), jotka löytyvät kirjaston maakuntaosastolta. Tampereen kaupunginarkistossa on myös kokoelman käyttöä helpottavia kortistoja.

Sukututkijan perusmikrofilmiaineisto on saatu kirjastoon kymmenen vuoden aikana ja sitä pyritään edelleen kartuttamaan, mutta paljon aineistoa tulee jatkossakin olemaan kaukolainauksen varassa. Tietoja olemassaolevista mikrofilmeistä antavat erilaiset luettelot, joita löytyy kokoelmista.

Kirjallisuus sukututkijan apuna

Useimmiten on hyödyllistä jo heti sukututkimuksen alkuvaiheissa perehtyä kirjallisuuteen. Olisiko suvusta jo mahdollisesti tehty sukututkimus? Perhearkistojen jälkeen tutkijan kannattaakin käyttää hyväkseen kirjaston monipuolisia kokoelmia välttääkseen turhaa työtä. Tampereen kaupunginkirjaston kokoelmat ovat sukututkijalle oikea aarreaitta, sillä kokoelmia on kerätty pitkän ajan kuluessa ja kokoelmiin on saatu tai ostettu muutamia arvokkaita yksityiskokoelmia. Vuosisadan alussa kirjaston johtokunta keräsi määrätietoisesti ns. Fennica eli Suomi-kokoelmaa päämääränään saada kirjastoon "maamme oloja, luontoa ja taloutta koskevain tutkimusten tuloksia, hengellisiä liikkeitä, kirkkomme ja koulumme entisiä ja nykyisiä oloja käsitteleviä teoksia." Suomi-kokoelman lisäksi käsikirjastossa on mm. Tampereen historiallisen seuran kirjasto, Tampereen kaupunginhallituksen kirjaston vanha osa, Arvo H. Nurmen Tampere-kirjasto ja piispa Jaakko Gummeruksen kokoelma. Kirjastoon on lisäksi hankittu viime

vuosisadalta lähtien tieteelliset sarjat ja esim. sanomalehdet yli sadan vuoden ajalta mikrofilmeinä.

Sukututkijan ympärillä käsikirjastossa on runsaasti lähdekirjallisuutta, jonka käyttämiseen jokaisen sukututkijan on syytä perehtyä. Avain kokoelmien käyttöön on kortisto ja käsikirjaston kortistossa ovat vain käsikirjaston kirjat niin hyllyissä esillä olevat kuin varastosta löytyvät. Arvo H. Nurmen kirjastosta on kuitenkin vain erillinen painettu luettelo. Kortiston käyttö voi välttää käyttämällä mikrokorttiluetteloa TAKSia, jossa kirjaston sukututkimuskirjallisuus on osastossa 99.3 aakkosjärjestyksessä. Käsikirjaston aineistosta puuttuu kuitenkin noin 10% tästä luettelosta esim. vanhat sarjat ja vanhat kirjat. Uusimman käsikirjastoon tulleen sukututkimuskirjallisuuden voi nopeasti selata systemaattisesta kortistosta, jossa on vuoden 1978 jälkeen tullut kirjallisuus. Sukututkijalle eivät kuitenkaan riitä yksin sukututkimuskirjat, vaan tärkeitä ovat historiikit, matrikelit jne. Sukututkijaa koskevaa aineistoa on tietysti myös kirjaston muissa osastoissa ennenkaikkea aikuisten osastolla ja Pirkanmaa-kokoelmassa. Pitäjänhistorioita esim. sijoitetaan kaikille osastoille.

Kortiston lisäksi kokoelmien käytössä ja sukututkimuksessa yleensäkin auttavat bibliografiat. Kirjallisten lähteiden tutkiminen kannattaa aloittaa yleisjulkaisuista - sellaisista, jotka kattavat koko Suomen tai koko suomalaisen tutkimuksen. Suomen sukututkimusseura on julkaissut hakemistot vuosikirjoissa ja Genoksessa tutkituista suvuista. Viimeisin hakemisto on vuodelta 1982. Seura on myös julkaissut luettelon kirjastoonsa lahjoitetuista sukututkimuksista, joista osa on vain monisteina. Painetut suomalaiset sukututkimukset löytyvät vuodesta 1544 aina 1980 vuoden loppuun Suomen historiallisen bibliografian osastoista XXIII ja XXIV. Vuoden 1986 jälkeen ilmestynyt kirjallisuus löytyy bibliografian mikrokorkeilta, ensi vuonna niistä saadaan painettu versio. Vuosien 1981-1985 bibliografia ilmestyy parin vuoden sisällä.

Historiallisen bibliografian sukututkimusosastossa (XXIII) luetellaan aluksi sukututkimuksia käsittelevät yleisteokset ja teoksissa käsitellyt suvut. Y-

leisteosten jälkeen luetellaan sukututkimukset kohteen mukaan aakkostettuina, joten luetteloa on varsin helppo käyttää. Henkilöhistoriaa käsittelevässä osastossa (XXIV) eritellään aluksi eri ammattiryhmiä käsittelevät teokset kuten esim. matrikkelit ja sen jälkeen henkilöhistorialliset artikkelit kohteen mukaan aakkosjärjestyksessä.

SUOMEN HISTORIAALLINEN BIBLIOGRAFIA

XXIII Sukuhistoria

Yleistä
Suvut

XXIV Henkilöhistoria

- I 1. Kokoomateokset
 2. Aatelisto
 3. Agronomit, metsänhoitajat
 4. Insinöörit jne.
 5. Käsityöläiset
 6. Lakimiehet
 7. Liikemiehet
 8. Lääkärit
 9. Opettajat
 10. Papit ja urkurit
 11. Sotilaat
 12. Taiteilijat
 13. Valtiopäivämiehet
 14. Virkamiehet
 15. Yliopiston opettajat ja virkam.
Ylioppilaat
 16. Varia
esim. hautakirjoituksia ja
eril. matrikkeleita
- II Henkilöt

Paikallishistoriallinen bibliografia sisältää tietoja myös pienistä artikkeleista, joita ei ole historiallisessa bibliografiassa. Siinä on myös mukana sanomalehtiartikkeleita. Valitettavasti sarja päättyy vuoteen 1967. Sen jälkeen on kuitenkin ilmestynyt eri puolilta Suomea runsaasti paikallisbibliografioita, jotka osittain korvaavat tuon puutteen.

Sukututkimuskirjallisuus on niin laaja, että sen luuttelemiseen ei ole aihetta ryhtyä. Kirjaston henkilökunta avustaa tarvittaessa lähteiden etsimisessä,

mutta jokaiselle sukututkijalle on suurta hyötyä, jos itse perehtyy mahdollisimman paljon etenkin bibliografioihin.

Kirjastojen ja arkistojen välinen yhteistyö sujuu varsin hyvin ja niin kaukolainauksen avulla saadaan tutkittavaksi sellaisetkin teokset tai mikrofilmit, joita ei Tampereelta löydy.

Sukututkijan arkistolähteitä

- I Seurakuntien arkistot, erityisesti väestörekisteriosan
 - syntyneiden, vihittyjen ja kuolleitten luettelot ns. historiankirjat 1720-luvulta alk.
 - rippikirjat = pääkirjat 1600-luv.
 - lastenkirjat - 1696 alk. (181 pitäjästä)
 - muuttaneiden luettelot ja muuttotodistukset
 - perunkirjat
 - tiliarkiston erikoistilit
 - ortodoksisten srk:n historia-kirjat - 1800-luvun alkupuolelta
- II Henkikirjat
 - VA:ssa alk. 1634
 - MA:ssa alk. 1700
- III Maakirjat, kymmenysluettelot ja muut voutintilien tositteet VA:ssa alk. 1540
- IV Sukututkijain kokoelmat

Sukututkimusoppaita

- Brenner, Alf
Sukututkimuksen opas. Hki 1956.
- Karskela, Sirkka
Sukututkijan tietokirja. 2. korj. p.
Jyväskylä 1987. 349 s.

Sukututkimusta käsitteleviä hakemistoja

- Genos 1930-1979. Hki 1982. 279 s.
Sisällys 1930-1979.
Henkilöhakemisto 1960-1979.
- Genos 1930-1959. Hki 1963.
Henkilöhakemisto 1930-1959.
- Historiallinen arkisto 51:1. Hki 1945.
Henkilöhakemisto osiin 1-50.
- Bergholm, Axel. Sukukirja.
Suomen aatelittomia sukuja. 1-2.
Hki 1892-1901.

Sivén, Gunnar
Suomalainen sukuhakemisto.
SSJ XV. Hki 1943.

Suomen historiallinen bibliografia 1544-1980, 1986- . Hki 1940-1089.

Arkistoluetteloita ja oppaita:

Maakunta-arkistojen yleisluettelo I-III.
Hki 1971. - Valtionarkiston monistesarja 2:1-3.

Maakunta-arkistojen opas. Hki 1976. 84 s.
- Valtioarkiston julkaisuja 2.

Valtionarkiston yleisluettelo I-IV.

Hki 1956-1973.

(Sukututkijain kokoelmia IV s. 145-157.)

Valtionarkiston opas. 3. korj. ja lis. p.
Hki 1975. 66 s.

Suomen kirkonarkistojen mikrofilmien luettelo. Hki 1974. 153 s.

Luettelo yleisarkistojen mikrofilmien käyttökopioista. 1982. 152 s. - Valtionarkiston monistesarja 4. (Sis. jatkon

Suomen kirkonarkistojen mikrofilmien luetteloon ss. 133-152.)

Valtionarkiston lisäys kirkonarkistojen mikrofilmien luetteloon. 14.10.1987.

20 s. Moniste.

Maakunta-arkistojen opas. Hki 1976. 84s.
- Valtionarkiston julkaisuja 2.

Valtionarkiston opas. 3. korj. ja lis. p
Hki 1975. 66 s.

Suomen kirkonarkistojen mikrofilmien luettelo. Hki 1974.

Aromaa, Raija & Virta, Erja
SSS-historiakirjajäljennökset
30.8.1984. 61 s. Moniste.

Luettelo henkikirjamikrofilmien käyttökopioista 1634-1808. Hki 1983. 277 s.

Valtionarkiston monistesarja 5.

Luettelo ulkomaisten arkistojen mikrofilmeistä Suomessa. Hki 1971. 51 s.

Valtionarkiston monistesarja.

Valtionarkiston uutuuksia (1988).

Kitelän ortodoksisen seurakunnan kirkonkirjojen suomennos. Metrikaosa vv. 1783-1860.

594 s. Käännös venäjänkielestä Tuula Kiiski ja Aulis Koivusalo. Lahjoittanut Impilahtelaisten Seura r.y.

Käkisalmen pohjoisen läänin henkikirja 1722 (VA 9804).

41 s. Toimittanut Heljä Pulli. Lahjoittanut Karjalan Liitto r.y.

Parikkala papiston laatimassa Vanhan Suomen väestöluettelossa 1754 (VA 10084)

45 s. Toimittanut Heljä Pulli. Lahjoittanut Karjalan Liitto r.y.

Ruskeala papiston laatimassa Vanhan Suomen väestöluettelossa 1754 (VA 10084).

23 s. Toimittanut Heljä Pulli. Lahjoittanut Karjalan Liitto r.y.

Asutustutkimus Tavisalmen pitäjästä vuosina 1548-1600.

Aakkosellinen henkilökortisto Tavisalmen pitäjän maakirjoihin 1548-1600. 22 mikrokorttia. Laatinut ja lahjoittanut Pohjois-Savon Sukututkimusharrastajat r.y. Tekijänoikeudet pidätetty seuralle.

Suur-Ruoveden vanhimmat rippikirjat.

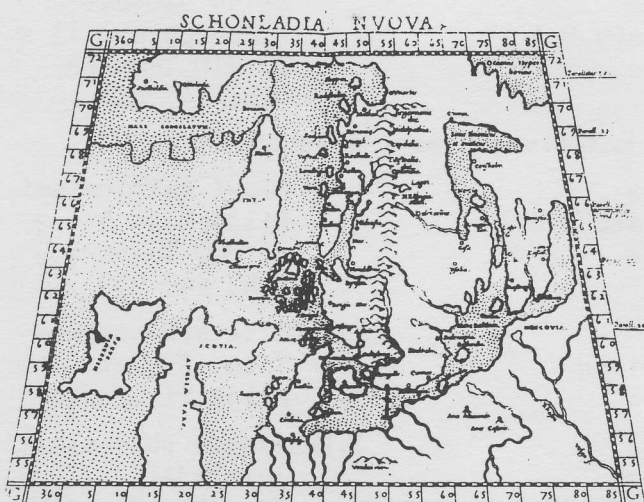
Kuru-Ruovesi-Virrat-Ahtäri. Toim. Matti J. Kankaanpää.

Keuruun vanhimmat rippikirjat (1696-1756).

Toim. Matti J. Kankaanpää. Suomen Sukututkimusseuran julk. 41.

VUOSIKIRJA

1988

Klaudios Ptolemaios / Giuseppe Moletto.
Venetsia 1564.

(Helsingin yliopiston kirjasto)
Liittyy kirjoitukseen s. 51.

SUKUTUTKIMUSTA KÄSIKIRJASTOSSA

Kiinnostaako "juurien" tutkiminen Sinua?
Vai oletko kiinnostunut muiden "juurista"?
Haluat ehkä taustatietoja KAIKESTA?

KIRJASTOSSA voit

- tutkia "juuria", joko omia tai ystävien - yksin tai yhdessä

Koska sieltä löytyvät

- mikrofilmit
- IGI-kortisto
- lukulaitteet
- kopiokoneet

ja koska siellä on

- matrikkeleita
- sukututkimusoppaita
- sukurajoja
- Suomen sukututkimusseuran julkaisut
- bibliografioita
- historiallista kirjallisuutta
- tietosanakirjoja
- sanakirjoja jne.

Tarvitset vain aikaa, sillä KÄSIKIRJASTO on melkein
aina auki

	ma-pe	9-21
	la	9-15
	su	12-18
kesällä:	ma-pe	9-19
	la	9-15

Terveisin

**TAMPEREEN KAUPUNGINKIRJASTO-
PIRKANMAAN MAAKUNTAKIRJASTO**

K Ä S I K I R J A S T O

Pirkankatu 2

puh. 30003 (1.1.1990 alkaen 226333)

Käsi kirjaston antia sukututkijoille.